

Vse, kar smo mu mi v našem listu očitali, je bilo do pičice resnično. Sušnikovo življenje je stalo pred našimi očmi kakor veliko gnojišče. Kaj so farani v Črešnjevcu vse storili, da bi jih cerkvena oblast rešila tega pohujšivega kutarja, ali vse zastoj. Sušnik je bil moralno propadel človek; ali bil je tudi izborni priganjač klerikalne politike. In zato so ga pustili v Črešnjevcu. Saj je sam iz prižnice to trdil! Potem pa je prišla njegova nesreča. Sušnik je ženske pretepeval in potem h krivi prisegi napeljal. In sodnja ga je morala obsoditi. Človek bi mislil, da bode cerkvena oblast takoj Sušnika odstranila. Ali ne! Vkljub temu, da je bil ta mož že na 4 mesece ječe obsojen, smel je še nadalje sv. mašo brati. On, ki je ime Božje sramotil, ker je napeljal k smrtnemu grehu krive prisega, — on je smel še naprej v cerkev zahajati, pred oltar stopiti in s tem verska čutila vseh poštenih ljudi žaliti. Ali cerkvena oblast ni premislila, kako velikansko pohujšanje je, ako stopi krivoprišežnik pred Božje obličje? Samoumevno je seveda, da je bil Sušnik tudi do zadnjega hipa „vestni“ dopisnik mariborskega „Slov. Gospodarja“, v katerem je sam sebe hvalival in svoje farane napadal. „Slov. Gospodar“ se ne sramuje, da ima med svojimi dopisniki krivoprišežnike. Prepričani smo, da bode Sušnik celo iz ječe temu „katoliškemu“ listu dopisaval, ako mu to psvetna oblast ne prepove. „Slovenski Gospodar“ postal je torej glasilo krivoprišežnikov. Čestitamo! Upamo, da je zdaj afera Sušnik končana. Ponovno trdimo, da smo mi bili prvi in edini, ki smo tega farizeja v pravi luči pokazali. Seveda, leta dolgo smo se proti njemu borili in duhovniška oblast nam ni hotela verovati, da ta človek omadežuje obleko Božjega namestnika. Zdaj nam pač veruje, zdaj, ko se je zgodilo velikansko pohujšanje. . . . Slučaj tega bivšega župnika Sušnika naj bode živ „memento“ za tisto cerkveno oblast, ki ceni duhovnike žalibog le po njih politični sposobnosti. Pazite, gospodje, kajti taki slučaji škodujejo veri bolj kot vsi krivoverci! Pazite, kajti enkrat bode te dajali odgovor!

Nevarnost kranjskih lesnih trgovcev. Pod tem naslovom piše „Marburger Zeitung“: Čudno je, da se doslej v varstvo deželnih interesov ničesar ukrenilo ni. Dokaz, kako se v tem oziru postavlo prezira, je sledeči slučaj: Za sodnijskoma okrajoma Marenberg in Slov. Gradec nahajajo se veliko gozdno posestvo, ki je bilo enkrat lastnina g. J. pl. Gasteiger, postalo je l. 1909 skupno za glažuto Josefstal lastnina lesnega trgovca Lenarčiča iz Kranjskega. Ker uslužbenci glažute pod novim nezmožnim vodstvom niso mogli izhajati, se je kmalu delo ustavilo. Zdaj je Lenarčič začel svoj glavni namen izvrševati: Brezobzirno gozdove podirati in jih potem svoji usodi prepuščati. To se je že v veliki meri zgodilo. Velikanske plošče gozda se je posekalo v največjem neredu. Od lanske spomladi do poletja se je podrlo več tisoč debel, medtem ko ležijo ostanki (veje, viški, odpadki) tam okoli in tvorijo prava zbirališča gozdu nevarnega mrčesja. Ker se tudi v pravem času ne podira, prepreči se vzlet semena. Vsled napačnega sekanja sta mraz in sneg gozde tudi popolnoma uničila. Zlasti Struca kaže sliko, kako daleč zamorejo brezvestne roke krasni gozd pripeljati in kako potem natura to grozno delo še nadaljuje. Predpise gozdne postavse se ednostavno prezira ali pa se jih zavija. In tako gre nesreča naprej, dokler ne bodemo imeli tudi v teh krasnih pokrajinah — kranjskega Krasa s svojimi skalami. Še poznejši rodovi bodo pod tem dejstvom trpeli. Omenimo še, da na tej celi veliki gozdni posesti ni nastavljen noben državno izkušeni gospodar in je sploh vsa osobje nezadostno. Lovci ima naslov gozdarja, nadgozdar ima le mali delokrog, ker ni samostojen in so mu roke vezane. Naj gre pozneje vse v nič, da se le v sedanjosti na roparski način (Raubbau) kolikor mogoče denarja iz gozdov potegne. V bivši glažuti je zdaj magacin lesnega oglja, kjer imajo razni delavci opravila. Stavbeno stanje poslopja je že nevarno; pred kratkem padla sta dva težka troma doli; k sreči nista nobenega človeka zadela. Ali tudi tukaj se prezira postavso, dokler ne bode par družinskih očetov ubitih. Oblast se pa prav nič za te razmere ne briga, menda zato ne, ker je premalo državnih oseb za gozdarsko

nadzorstvo. Pozneje se bode seveda vse to grozno maščevalo — ali prepozno!

Razmere v Hrastniku so postale v zadnjem času že take, da jih je primerjati onim na Turškem. Od Roševe bande nahujskani fantiči, preoblečeni v garibaldinske srajce, mislijo menda res, da se bode že celi svet pred njimi tresel. In oblast tega ne vidi, ali pa je preslaba, da bi temu konec napravila. Tolovaji v vrstah hrastniško-trboveljskih „narodnjakov“ so na progo rudniške železnice kamenje naložili. Le srečnemu slučaju se je zahvaliti, da se je ta zločinski napad pravočasno opazil in da ni najdlje 30 oseb svojo smrt. Pričela je sodnijska preiskava. Mi smo seveda naprej vedeli, da se ne bode ničesar dognalo. Kajti zgovorjeni tolovaji ne bodejo drug drugega izdali. Vrani ne izkljuje vrani očesa. In zato se je morala preiskava končati. Gospodje pri sodnji naj bi Roša in njegove sinove vprašali, kje je krivec? Ti jih gotovo poznajo. Kajti v Roševem taboru, v Roševi krčmi se vse te lumparije skuhajo. . . . Komaj je bila javnost malo nad tem slučajem pomirjena, ko so zopet nekateri hrastniški „sokoli“ grozili in streljali z revolverji na nemške „turnerje“. Ti se tega seveda tudi niso pustili dopasti in so se razgrajče menda pošteno preklotali. Čez par dni pa so pisali prvaški listi, da so „turnerji“ sokolčke napadli in kamenovali. Prišlo je do sodnijske razprave, pri kateri so pa bili vsi oboženi „turnerji“ oproščeni. V nobenem oziru se ni moglo njih krivdo dokazati. Radovedni pa smo, kaj bode oblast zdaj s sokolskimi revolver-junaki storila. Ali bodejo taki mladeniči morda res pravico imeli, streljati na ljudi, kakor na vrabce? Ali bode vlada čakala, dokler se kakšna nesreča ne zgodi? Ali imajo ti fantiči sploh pravico, streljati in nositi revolverje? Na vse to zahtevamo odgovora! Roševoga trinoštva v Hrastniku mora biti konec!

Radovedni smo, ali bodejo prvaški listi svoje laži o hrastniških nemških „turnerjih“ zdaj popravili, ko so bili ti oproščeni in se je pred sodnijo njih nedolžnost izkazala. Mislimo, da bodejo ti listi zdaj kričali nad sodniki, ker so ti po pravici in ne po želji prvaških tolovajev sodili. . . .

Fajmoštrovi psički. Fajmošter Muršec ima par psičkov, ki imajo to navado, da ljudi grizejo in jim hlače trgajo. Zato je bil fajmošter na 10 K globe obsojen in je moral tudi hlače plačati. Pobožni gospod se je pritožil, pa mu ni

nič pomagalo. Ja, ja, tudi žegnani psički so podvrženi postavi. . . .

Sejem v Pekelskivasi. Piše se nam: V ponter z delek, 2. majnika se vrši v Pekelskivasi na koturni lodvoru Poljčane veliki živinski sejem. Živino a Sejem posestniki so vabljeni, prav v obilnem številu. Živino na sejem prignati, ker se ne bo vstopnina rec. (štandgeld) pobirala; povrh pa dobi vsaki zaveč vsako goved, katero ta dan na sejem postavi. Huza ali prižene, pol litra dobrega domačega vina peljastonj. Da bode dosti kupcev prišlo, zato skrbi vodtiri. . . .

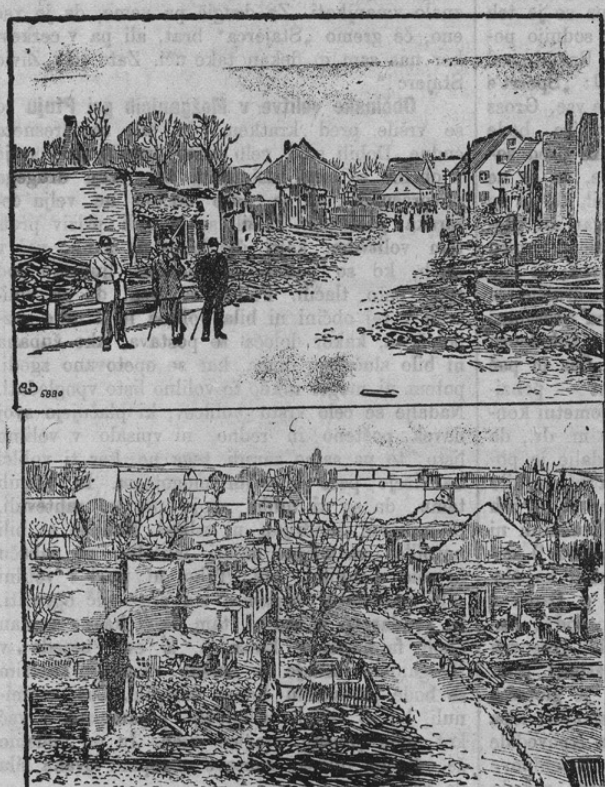
Letni sejem v Ptuju, ki se je vršil preteklo soboto, dne 23. aprila, se je prav dobro obnesel. Živine se je prignalo: 350 kosov konj, 992 km kosov govede. Trgovina je bila pri navadnih cenah prav dobra. Tudi kramarski sejem ni bil slab. Prihodnji živinski in svinjski sejem se bode vršil dne 4. maja t. l.

V Šoštanju so otvorili 21. aprila novo hišo za ubožce. Kakor znano, je g. Woschnagg star. ob priliki cesarjevega jubileja na velikodušni način sklenil, da daruje trgu hišo za ubožce z malo bolnišnico. Občinski zastop je ob tej priliki g. Franca Woschnagg tudi častnim občanom imenoval. V novem poslopju zamore stanovati skupaj 8 vbojih družin v 16 sobah. Poleg tega imajo še lepi vrt in travnik na razpolago. Plemeniti dobrotnik si je pač za večne čase zaslužil hvalo cele občine. Čast mu!

Pozor! Vsi advokati v Ptuju so sklenili, da od 1. maja t. l. naprej uvedejo v svojih pisarnah popolni nedeljski počitek. Ob nedeljah torej ne bode nobena advokatska pisarna v Ptuju več odprta, na kar opozarjamo kmete.

Novo gostilno v Ptuju so otvorili s 1. majom nasproti minoritskega klčtra. Gostilno je prevzel g. Fr. Strohmeier, ki je znan kot izborni krčmar in jako priljubljen pri kmetih. (Več glej v inzeratu današnje številke.)

Premije za viničarje. Mariborska podružnica kmetijske družbe razdelila je sledečim viničarjem za večletno službovanje pri enem in istem gospodarju premije: Franc Frass (32 let pri vinogradniški šoli) 30 K; Johan Puchmann (29 let pri Böhmu v Framu) 30 K; Franc Tscheppe (25 let pri dr. Raku v Rosbahu) 25 K; Franc Poscharnik (25 let pri pl. Bitterl v Gamsu) 25 K; Johan Hammerl (19 let pri gošpej Knezda) 20 K; G. Komar (14 let pri vinogradniški šoli) 20 K. Čestitamo vrlim tem možem, ki so svojim gospodarjem tako zvesti in pravi vzor za kmetijske posle.

Bilder von der Brandkatastrophe in Böhmenkirch.

Veliki požar v Böhmenkirchu.
V vasi Böhmenkirch na Würtemberskem je divjal pred kratkem velikanski požar, ki je večji del vasi popolnoma uničil. Nepredvidne otroške roke so požar povzročile. Neki 6 letni deček je namreč pred očetovo hišo zažgal kupček slame. Plamena pa so takoj tudi slamnato streho hiše zažgali. K nesreči je bil hudi veter, ki je zanetil ogenj po celi vasi. V hipu so se na več kot desetih strehah pokazala plamena. Skupno je pogorelo 73 poslopj in je ogenj napravil za okroglo 600.000 markov škode. Naše slike kažejo nesrečno vas po požaru.

oooooooooooooooooooo
Ali si se že naročil „Štajerca“?
Vsaka kmetjska hiša mora ta list imeti!
oooooooooooooooooooo